

ОТВОРЕНО ПИСМО ДО РЪКОВОДСТВОТО НА ГЪОТЕАНУМА, ELIANT И СВЪРЗАНИТЕ С ТЯХ АНТРОПОСОФСКИ ОРГАНИЗАЦИИ ОТНОСНО БЪДЕЩЕТО НА ТРОИЧНИЯ СОЦИАЛЕН РЕД И ВРЪЗКАТА СЪС СЪВЕТА ЗА ПРИОБЩАВАЩ КАПИТАЛИЗЪМ

Уважаеми дами и господа,

Обръщам се към Вас с уважение към дългогодишната работа на Антропософското общество и към множеството хора, които чрез различни инициативи в областта на педагогиката, медицината, земеделието, изкуството и социалния живот се стремят да прилагат импулсите, дадени от Рудолф Щайнер.

Настоящото писмо не цели да постави под съмнение стойността на тези усилия, а да постави пред вас един въпрос, който според мен има съществено значение за бъдещето и идентичността на антропософското движение.

Рудолф Щайнер представя идеята за Троичния социален организъм не просто като историческо предложение или частична социална реформа, а като фундаментален принцип за бъдещото световно обществено устройство. Според него здравословното развитие на обществото изисква ясно разграничаване и взаимно балансиране на три самостоятелни сфери: свободния духовен живот, демократично устроения правен живот и братски

организирания икономически живот. В тази връзка възниква въпросът как следва да бъде разбрано съвременното развитие на редица приложни антропософски инициативи в контекста на все по-тясното им взаимодействие със структурите на Европейския съюз, чиято институционална логика не произтича от принципите на Троицния социален организъм.

Особено внимание заслужава дейността на **ELIANT** като основната организация, представляващи приложната антропософия в европейския обществен и политически контекст. Вече повече от десетилетие ELIANT активно участва в диалога с европейските институции и формулира своите цели чрез понятия като „устойчивост“, „капиталистическа експлоатация“, „социална справедливост“, „приобщаване“ и „нова форма на икономика, която премахва ограниченията на растежа и отдава по-голяма справедливост на живота на човечеството и природата“ и др. Прави впечатление, че тези понятия и формулировки съдържат мотиви, които показват голямо сходство с концепцията за „*Приобщаващ капитализъм*“, развивана последователно от Ватикана и семейство Лин и Евелин де Ротшилд от 2014 г. насам (<https://www.inclusivecapitalism.com/>).

Тези цели сами по себе си представляват важни обществени теми. Въпросът, който възниква тук обаче, е дали подобна ориентация представлява продължение на социалния импулс на Рудолф Щайнер или постепенно пренасочване към друга, обществено-икономическа рамка като тази на Съвета за Приобщаващ капитализъм с

участието на Ватикана (<https://www.vaticannews.va/bg/pope/news/2019-11/papa-inklusive-kapitalizam-spravedлива-ikonomicheska-sistema.html>).

Лин де Ротшилд

В тази връзка бих искал да поставя някои въпроси, разгледани по-подробно в двете приложения към настоящото писмо подробни изследвания, основното от които носи заглавието *“От Дорнах до Брюксел: Антропософията между Троичния социален ред и Приобщаващия капитализъм - Когато образите говорят: ELIANT и E. L. Rothschild”* (<https://bougre.bg/assets/files/oddbamtsripk.pdf>). Въпросите са както следва:

1. Какво е днешното място на идеята за Троичен социален организъм в стратегическата дейност на ELIANT и на свързаните с него в Гьотеанума приложни институции?

2. Счита ли ръководството на ELIANT, че настоящият институционален модел на Европейския съюз отразява принципите на социалната троичност, формулирани от Рудолф Щайнер?

3. Ако Европейският съюз не е изграден върху тези принципи, как следва да бъде разбрано активното участие на ELIANT и други антропософски организации в неговите политически и институционални процеси?

4. Защо в съвременните програмни документи на ELIANT концепцията за Троичния социален организъм не заема централно място като обществена алтернатива, докато водещо значение придобиват различни понятия като „устойчиво развитие“, „устойчиво земеделие“, „устойчива икономика“, „устойчиво екологично развитие“, „климатични промени“, „намаляване на консумацията на месо“, „неограничена капиталистическа експлоатация“, „идентичност, основана на общи ценности“, „нова икономика“, „приобщаване“ и „приобщаващо участие“? Всички тези понятия и формулировки се срещат и в програмния език на другата спомената съвременна икономическа концепция — Приобщаващия капитализъм, развиван от инициативи, свързани с Лин и Евелин де Ротшилд и впоследствие с Ватикана. На тази възможна концептуална близост и на нейното значение за развитието

на приложната антропософия е посветено споменатото изследване.

5. Как следва да бъде разбирано изявлението на ELIANT от неговия официален уебсайт:

„Колкото по-ясно можем да разсъждаваме върху поведението си – от хранителната до вида опаковъчна индустрия, която искаме да подкрепим – толкова повече ще бъдем част от движение, което помага за регулиране на безконтролна капиталистическа експлоатация – дори когато летенето отново се превърне в добре обмислена необходимост. „Храна, а не фураж“, което означава намаляване на консумацията на месо и до голяма степен избягване на птиче и свинско месо, може да бъде първата стъпка към подобряване на благосъстоянието на животните и прекратяване на грубата и недостойна система на фабрично животновъдство.“ Каква е обществено-икономическата рамка на движението, за което става въпрос, с което ELIANT заявява, че иска да бъде свързано? Как се отнася то към Троичния социален организъм на Рудолф Щайнер и има ли основания тук, както и на други места в програмата на ELIANT, да се търсят концептуални сходства с програмата за „Приобщаващ капитализъм“ на Ватикана и Ротшилд, в която фигурират термини като *“безконтролна капиталистическа експлоатация”*?

6. Представлява ли това развитие на ELIANT курс към трайна практическа адаптация на антропософските инициативи към обществения и институционалния ред, развиван от Европейския съюз, който се различава от

Троичния социален организъм, или означава промяна в самото разбиране за социалния импулс на Рудолф Щайнер?

Факт е, че днес са налице всички предпоставки за все по-тясно взаимодействие между антропософски организации, европейски институции, международни икономически инициативи и религиозни структури. Когато обаче една духовно-социална идея навлиза в по-широки институционални рамки, неизбежно възниква въпросът дали тя запазва своята самостоятелност и първоначален импулс, или постепенно започва да се вписва в друга система от обществени цели, принципи и приоритети. Именно на тази възможна промяна и на опасността от постепенно размиване на самостоятелния социален импулс на Троичния социален ред, а оттук и на самостоятелния импулс на антропософията като цяло, бих искал да обърна Вашето внимание чрез посоченото по-горе изследване.

Въпросът придобива още по-голямо значение и в по-широкия контекст на есхатологичните предупреждения, които Рудолф Щайнер отправя относно бъдещото развитие на човечеството и задачите на антропософията до края 20. век. Ако социалният импулс на Троичния организъм действително е призван да бъде алтернатива на днешните глобалистски тенденции в обществения живот, тогава въпросът за неговото практическо съхраняване и развитие придобива особена актуалност. Някои аспекти на този по-широк проблем са разгледани в изследването със заглавие *“Питър Тийл, Католическата църква и планът*

за налагането на Антихриста”, което ви препоръчвам, публикувано тук: <https://bougre.bg/assets/files/PTtCCatPftIotABg.pdf>.

С всичко, което съм изложил в това изследване, както и в по-горното, намерението ми не е да отричам необходимостта от диалог между различни обществени сили, нито да поставям под съмнение правото на антропософските организации да участват в обществения живот по начин, който те считат за правилен. Въпросите, които поставям, са по-дълбоки: Дали приложната антропософия все още се стреми да преобразува обществото според импулса на Троичния социален организъм, или постепенно се преобразува, за да се впише в съществуващите политически, икономически и институционални структури? Налице ли са взаимоотношения между ELIANT и Съвета за Приобщаващ капитализъм с участието на Ватикана? Ако това е така, може ли идеята за Троичния социален организъм да остане реална перспектива за бъдещото обществено развитие? Изместват ли водещи институции на приложната антропософия като ELIANT и представляваните от него организации постепенно тази идея от центъра на своята дейност и насочват ли те усилията си към обществени и институционални модели, които не са изградени върху принципите на социалната троичност?

Тези въпроси поставям открито — не само пред ръководствата на споменатите институции, но и пред цялата антропософска общност и се надявам на открит и principen отговор. Той би бил от полза не само за

Антропософското общество и за изследователите на съвременното антропософско движение, но преди всичко за тези, които носят отговорността за съхраняването, правилното разбирането и по-нататъшното развитието на импулсите, дадени от Рудолф Щайнер.

Не твърдя, че всички разгледани съвпадения и институционални взаимодействия доказват наличието на единен централен план от страна на Общото Антропософско общество.

Искрено се надявам настоящото писмо да бъде възприето в духа, в който е написано — като покана за открит разговор по въпроси, които засягат не само настоящето, но и бъдещето на антропософското движение.

С уважение,

Мартин Атанасов

22 Август 2026

Приложения:

*“От Дорнах до Брюксел: Антропософията между
Троичния социален ред и Приобщаващия капитализъм -
Когато образите говорят: ELIANT и E. L. Rothschild” -
<https://bougre.bg/assets/files/oddbamtsripk.pdf>*

*“Питър Тийл, Католическата църква и планът за
налагането на Антихриста” - [https://bougre.bg/assets/files/
PTtCCatPftIotABg.pdf](https://bougre.bg/assets/files/PTtCCatPftIotABg.pdf)*

Относно разпространението на това писмо

С оглед значението на поставените въпроси настоящото писмо, заедно с приложените към него изследвания, ще бъде публикувано публично и изпратено до ръководството на Гьотеанума, ELIANT, както и до следните антропософски организации, посочени на официалния уебсайт на ELIANT:

- Biodynamic Federation – Demeter International e.V.
- European Council for Steiner Waldorf Education (ECSWE)
- European Federation of Patients' Associations for Anthroposophic Medicine (EFPAM)
- Foundation for Anthroposophic Medicine (FAM)
- International Council of Anthroposophic Nursing

Associations (ICANA)

- International Association for Steiner/Waldorf Early Childhood Education (IASWECE)
- International Biodynamic Association (IBDA)
- International Federation of Anthroposophic Medical Associations (IVAA)
- The Board Members and Section Leaders at the Goetheanum, Dornach
- The General Secretaries of the General Anthroposophical Society
- The Chairpersons of the National Anthroposophical Societies
- Professor David Martin
- Professor Harald Matthes
- Verlag Freies Geistesleben
- Verlag Urachhaus
- Verlag am Goetheanum
- Info3 Verlag
- Редакциите на списанията *Goetheanum*, *Info3*, *Punkt und Kreis*, *die Drei* и *Die Christengemeinschaft*.

Писмото ще бъде предоставено и на други, извън този кръг антропософски общества, издателства и списания. Намерението ми е да насърча открит международен

разговор по повдигнатия въпрос, който засяга бъдещето на антропософското движение и неговия социален импулс.

Кратка биографична информация:

Роден съм през 1969 г. в Пловдив, България. Изследовател, автор и член на Антропософското общество от 1999 г.

Завършил съм Техническия университет – София с магистърска степен по индустриален мениджмънт. Професионалният ми път включва работа във Фондацията за екологично земеделие (FOA) в Прага, кратко участие в Camphill общността *The Sheiling School* в Торнбъри, Великобритания, участие в проекта на британската организация VSO за подобряване условията на живот на хора с интелектуални затруднения в България, работа в подземния рудник за медно-златна руда в Челопеч, България и др.

Преминал съм обучение по художествена терапия в софийския филиал на *Maria de Zwaan School* (Зайст, Нидерландия) и семестриално съм завършил същото обучение в *Margarethe Hauschka School* (Бад Бол, Германия). След края на тези две обучения от вече повече от двадесет години се занимавам предимно с изследвания. Автор съм на четири книги, посветени на теми, свързани с богомилството, окултната география на Земята, Орфей,

древните мистерии и древното масонство. Три от тях са публикувани от антропософското издателство „Даскалов“. Статията ми, посветена на посвещенческите степени в богомилството, е публикувана в *Das Goetheanum* под заглавие *Die Vollkommenheit* (<https://dasgoetheanum.com/die-vollkommenheit/>). В книгата „Рокфелер център в Ню Йорк и тайните жестове на масонството“ съм първият, който извади от забвение и популяризира тайните до този момент древномасонски портретни жестове, употребявани и днес в някои от висшите кръгове на Свободното масонство. (<https://www.aobg.org/index.php?ln=1&id=321>)